

(регресуючого при збільшенні величини переказу) біржі Binance[1][2]. Також сама технологія переказу валютних активів наявних банків через системи Visa/Master Card та через внутрішню систему платежів банку яка заключає контракт із великими платіжними системами робить сам процес переказу дорожчим, оскільки наявні декілька посередників та виконавців операції переказу коштів супроти всього одного виконавця та відсутності посередників при переказі коштів через міжбанківські операції. Система криптовалютних бірж де можна придбати чи продати токени криптовалюти стягує комісії в рази менші ніж наявні доступні населенню джерела придбання стандартних фіатних валют. Також система захисту криптовалют blockchain та покращені технології аутентифікації та верифікації робить викрадення активів із гаманця користувача майже неможливим і значно зменшує валютні махінації та поле діяння зловмисників загалом. Тому стандартну банківську систему очікує щонайменше велика перебудова пов'язана із поступовим переходом на використання криптовалют, а можливо і зникнення її частини через потенційне конкурування із криптовалютними системами платежів.

Список використаних джерел:

1. Official site. Investing.com. - Available at: <https://www.investing.com/>
2. Official site. Binance.com. - Available at: <https://www.binance.com/ua/>
3. Маковоз, О.С. Блокчейн як запорука валютної безпеки [Електронний ресурс] / О.С. Маковоз, Т.С. Передерій // Східна Європа: економіка, бізнес та управління, – 2018. – Вип. 1 (12). – С. 359-363.
4. Несен О. В. Проблемні аспекти використання криптовалют в Україні та світі / О. В. Несен, К. А. Цірук // Молодий вчений. – 2018. – № 5.
5. Криптовалюти та їх місце у фінансовій системі. Режим доступу: <https://knute.edu.ua/file/NjY4NQ==/02d193b6b501a0fd82d6798fc841e70b.PDF>.

Демчишина М. О.
Студентка 2 р.н., НаУКМА

ІНВЕСТИЦІЙНА ПОЛІТИКА УКРАЇНИ: ОСОБЛИВОСТІ ТА НЕДОЛІКИ

Introduction. У сучасних умовах Україна постала перед об'єктивною необхідністю активізації інвестиційного процесу. Чим масштабніші обсяги та вища ефективність інвестицій, тим швидше відбувається відтворювальний процес, здійснюються позитивні ринкові перетворення. Також недостатнє інвестування веде до втрати конкурентоспроможності національної економіки, занепаду основного капіталу, спаду виробництва та збільшення собівартості продукції, що, в свою чергу, обумовлює загострення проблеми інвестиційних ресурсів, відтак – скорочення інвестиційної активності.

В даний час Україні, як ніколи, потрібні інвестиції для економічного розвитку.

Перебіг, характер, інтенсивність та ефективність управління інвестиційною діяльністю багато в чому залежить від інвестиційного клімату країни [1]. Україну можна важчати інвестиційно привабливою країною для інвестування, опираючись на наявність високо природноресурсного потенціалу, культурну спорідненість з іншими європейськими та північно-американськими країнами, високий рівень освіти населення і належну професійну підготовку, великий споживчий ринок, що наздоганяє ринок високо розвинених держав, низьку вартість робочої сили.

Однак поряд з привабливим інвестиційним кліматом на сьогоднішній день в Україні можна виділити цілу низку проблем, що перешкоджають залученню інвестиційних ресурсів: відсутність сталої стратегії економічного і політичного розвитку, обмеженість державних підприємств, що підлягають приватизації, і в яких зацікавлені потенційні інвестори, незабезпеченість усім суб'єктам економічних відносин, у

тому числі й іноземним інвесторам, рівних економічних прав і свобод у здійсненні фінансово-економічної діяльності, складність податкової системи та суттєве податкове навантаження, відсутність надійної інвестиційної історії.

Для покращення інвестиційного клімату України необхідно: обмежити можливості втручання урядовців у господарські процеси, спростити процеси по організації бізнесу, звернути увагу на проблеми врегулювання державного боргу, забезпечити захист прав інтелектуальної власності, необхідно підвищити прозорість банківської системи і запобігти банкрутства банків, спростити систему оподаткування та забезпечити розвиток конкуренції.

Загалом Україна досягла відчутних досягнень у справі залучення іноземних інвестицій, але необхідно констатувати, що іноземний капітал не поспішає освоювати український інвестиційний ринок. Існує ряд перешкод, які не дозволяють інвесторам збільшити обсяг інвестицій в нашу державу, а саме: нестабільність політичного і правового регулювання, корумпованість та неефективність влади, недостатній рівень захищеності прав інвесторів, непрозорі та неетичні умови підприємництва тощо [2].

Активізацію інвестиційної діяльності в Україні гальмує зростання масштабів тіньової економіки, викликане надмірним податковим тягарем. Залучення в інвестиційний процес тіньових доходів домогосподарств виключно за допомогою розвитку інструментів фондового ринку, що, на думку більшості фахівців, практично неможливе. Саме через корупцію і бюрократію у світі склалася негативна думка про нашу державу, додамо до цього нашу систему оподаткування і ось ми маємо результат – Україну віднесли до групи країн з найбільшим інвестиційним ризиком.

На сьогоднішній день іноземні інвестори, які все ж наважуються інвестувати в нашу економіку, вимагають законодавчих гарантій, великі корпорації та інвестиційні компанії вимагають урядових гарантій та пільг. Проте механізм реалізації правових гарантій поки що недостатньо відпрацьований. До того ж відсутні достатні судові засоби для забезпечення дотримання законних прав інвесторів та врегулювання спорів.

Отже, на сьогоднішній день ми маємо ряд інших негативних моментів: бюрократичні бар'єри, відсутність правового забезпечення кредитування, страхування ризиків, низький рівень ділової та професійної кваліфікації, недостача привабливих інвестиційних програм і проєктів, жорстка податкова система.

Залученню інвестицій перешкоджають нерозвинутість комунікаційних засобів, незабезпеченість повною і надійною нормативно-правовою та комерційною інформацією. Тому для стимулювання залучення інвестицій та усунення негативних тенденцій в економіці України доцільно здійснити ряд заходів, спираючись на принципи: стабільності основних законодавчих актів щодо умов іноземного інвестування, диференційованого підходу до нормативних та інших пільг для іноземних інвесторів – з урахуванням обсягів і форм інвестування, а також пріоритетів у розвитку економіки України, надійності, доступності та оперативності організаційного та інформаційного забезпечення іноземних інвестицій.

Список використаних джерел:

1. Нікітіна А. В. Інвестиційна діяльність в Україні: сучасний стан та перспективи розвитку / А. В. Нікітіна // Вісник Запорізького національного університету. – 2010. – № 6. – С. 161-165.
2. Федорчук Д. Е. Нові перешкоди для іноземного інвестування в Україні / Д. Е. Федорчук // Економіка та право. – 2007. – № 1. – С. 32-37.
3. Abakumova, J., Primierova, O. (2018). Globalization, growth and inequality: testing causality and asymmetries. *Ekonomicko-manazerske spektrum*, 12 (2).
4. Лук'яненко, І., Віт, Д. (2017). Системний аналіз формування державної політики в умовах макроекономічної дестабілізації.